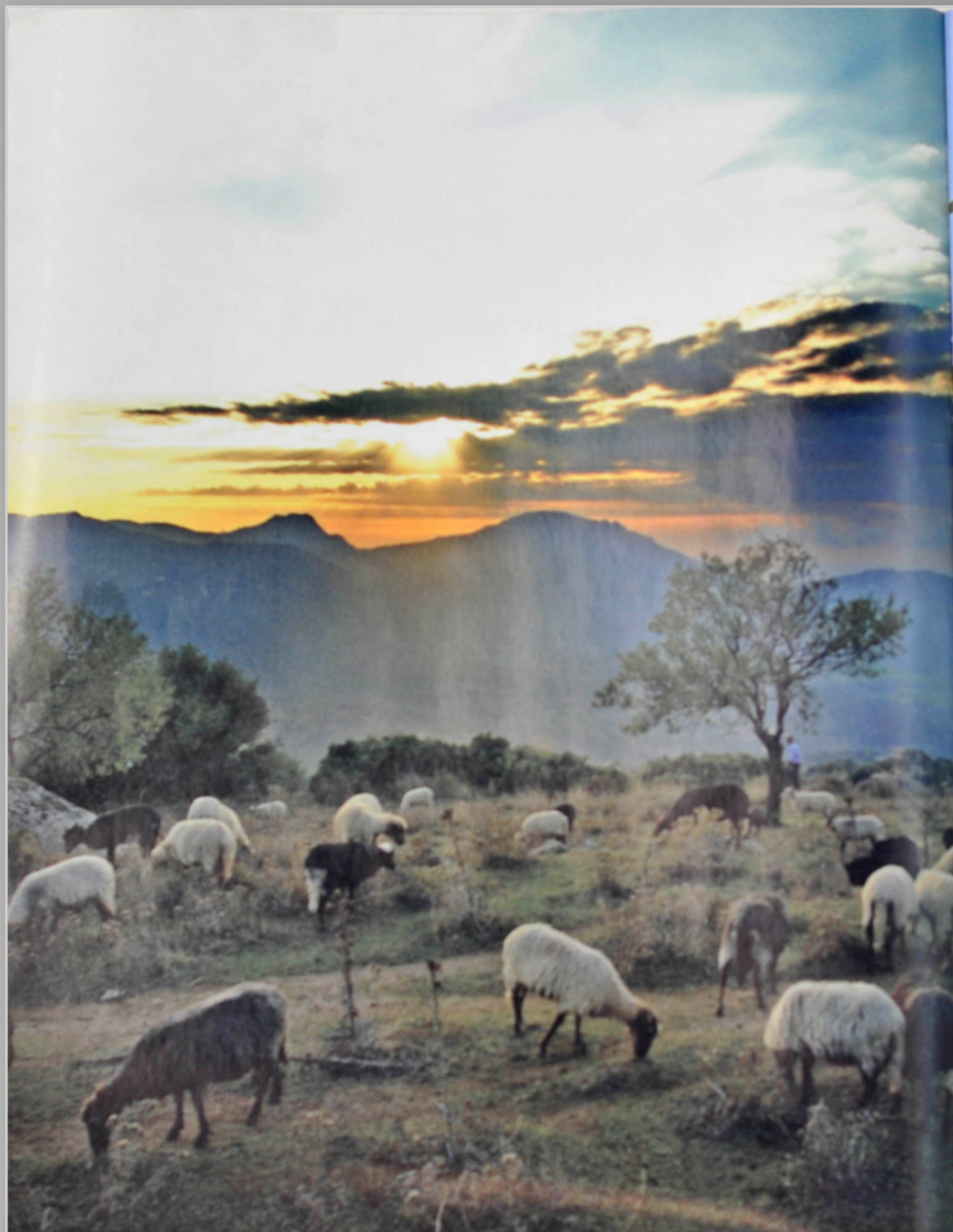

Met Corsica valt niet te spotten

De maquis, het wilde struikgewas dat je overal op Corsica tegenkomt, ruikt naar lavendel, hars, mirre en rozemarijn. De wirwar van planten en bloemen geeft het eiland een vriendelijke uitstraling, maar heeft ook zijn grimmige kanten, ontdekt Yvonne Kroonenberg.

We zijn nog geen uur op Corsica, als ik een sms van een vriendin uit Nederland ontvang: "Ruik je de maquis?" Ik sta aan de rand van een enorme vallei te praten met twee jagers en ruik rozemarijn en bies, lavendel, mirre en brem. De geur hangt overal op het eiland. Meer dan een kwart van Corsica is bedekt met maquis, een ondoordringbaar struikgewas dat bestaat uit allerlei planten en bloemen die onmiddellijk opschieten als het land niet zorgvuldig wordt gewied en bewerkt. De maquis kan een schuilplaats bieden voor mensen die op de vlucht zijn, voor het wild, voor rovers en rebellen. Maar het is ook verraderlijk; je kunt er geducht in verdwalen. "Vorige week nog", vertelt de ene jager, "is een toerist omgekomen in de maquis. Ze maakte deel uit van een groep wandelaars die werd overvallen door het onweer. Zij was ziek en kon niet verder en de anderen gingen hulp halen. Maar de hulpverleners konden haar niet vinden." Ik schud bekommerd mijn hoofd. "Kijk maar goed uit!" waarschuwt de andere jager. "Met Corsica valt niet te spotten." Mijn vriendin, die van de sms, heeft voordat ik op reis ging hetzelfde gezegd: "Het is een ontembare natuur, met enorme bergen en zelfs een woestijn." Tot nu toe heb ik alleen lieflijke heuvels gezien, smalle, kronkelende wegen omkranst door bergcyclamen. En natuurlijk de maquis. Maar die

Bloemen, stenen, struiken en dieren: de natuur speelt de hoofdrol op Corsica. Als wandelaar kom je zowel lieflijke als onherbergzame landschappen tegen. Links de gids, met kennis van paddestoelen, manjara en heksen.

ruikt lekker en ziet er helemaal niet gevaarlijk uit. "Waar jagen jullie op?" vraag ik aan de jagers. "Op everzwijnen!" antwoorden ze onmiddellijk. "En nog meer everzwijnen!" lachen ze, als ik vraag of dat alles is. "Een Corsicaan komt niet met een konijn thuis." "Een Corsicaan is toch ook gewoon een Fransman?" informeer ik. Maar zo ligt het niet. "Fransman ben je voor het leven", verklaart de eerste jager, "Corsicaan ben je voor de eeuwigheid."

Licht en donker

's Middags, na een maaltijd van verse zeewolf en gamba's, beginnen we aan de werkelijke kennismaking met het eiland. We maken een boottochtje vanuit de baai van Calvi. We varen langs hoge rotsen, waarop het zonlicht weerkaatst als op een donkere huid. De zee is diep groenblauw, op de golven schitteren diamanten. Corsica is een paradijs, wil ik net vaststellen als de schipper de boot een kwartslag keert en een donkere sleuf tussen twee machtige rotsen in sluist. Daar is geen licht, misschien wel nooit, er heerst een gebiedende duisternis, het water is zwart en iedereen aan boord zwijgt, vervuld met ontzag voor de natuur. Als we even later verder zijn gevaren tot bij Girolata, en weer omkeren, lijkt het alsof die grimmige kant van Corsica niet bestaat. De hoge kust is groen, de aarde daaronder donkerrood en in oprijzende rotsen zitten speelse gaten waardoor de blauwe hemel kiert. Ook onze gids Hélène - een half Cambodjaans, half Corsicaans en van veertig - waarschuwt terloops voor de gevaren van het landschap. "Niet die rots staan. Rotsen kunnen glijden. Je weet nooit waar het ravijn precies begint", zegt ze achteloos als ik stapje naar voren doe om de arbouse beter te kunnen bekijken. Arbouse is vrucht van een van de bomen die uitmaken van de maquis. Corsicaan maken er bier van, jam en likeur. Door hun isolement vinden op de meeste eilanden minder verspreide levensvormen dan op het

vasteland. Wanneer een voedselketen wordt verbroken doordat één soort uitsterft, verdwijnen de dieren die van die plant of dat dier afhankelijk waren. Maar op Corsica groeit ook een naaldboom die nergens anders voorkomt en er is een vogel die je alleen hier ziet: de zwartkopboomklever.

Mooi onkruid

Voor mensen is het eiland niet ontoegankelijk, integendeel. Het is talloze malen bezet, veroverd en heroverd. Dat is de reden waarom er meer hooggelegen dorpen zijn dan lage. Je kon

Na hoofdstad Ajaccio is Bastia de tweede grote plaats van Corsica. Ook in deze havenstad heerst het mediterrane leven: goed eten uit zee, druk leven op straat en pittoreske doorkijkjes.

de vijand maar beter in de verte zien aankomen. Land in de bergen was duizend jaar aan de kust. Jonge dochters voor wie geen bruidsgeschied overschoot, werden afgeschoupt met land aan het strand. Zand was niet veel waard, omdat je er niks op kon verbouwen. Maar zelfs op het zand groeien wilde bloemen: paarblauwe kalken aan krom gevormde verplantjes. Heksenkluw heren ze. "Alles is mooi op Corsica, zelfs het onkruid", verzucht ik terwijl ik in de auto stap om verder te trekken. Hélène lacht. "Zelfs de grafbomen", vult ze aan. "Ze zeggen dat Corsica het land is waar de grafbomen mooier zijn dan de huizen."

We slaan de oude weg van Calvi in. Onderweg zien we hutjes waarin het broek voor giten en schapen werd bewaard en waar herders een daap-

plaats hadden. Ze worden tegenwoordig als onderkomen voor wandelaars gebruikt. Er zijn prachtige wandelpaden op Corsica, de GR 20 is beroemd, maar er zijn er nog veel meer.

Onze weg voert steeds hoger en plotseling staan we bij het mooiste uitzicht dat ik in mijn hele leven heb gezien. De kleur van de zee in de verte is diepblauw en verandert naar lichtgroen naarmate hij dichterbij het zilverwitte strand komt. Een eenzame zwemmer komt net uit het water en stapt behoedzaam over de schelpen. Hij lijkt de koeien die tussen de plakjes helmgas slenteren niet op te merken en zij trekken zich al evenmin iets van hem aan. Ze komen uit de weide die aansluit op het strand. Met mijn ogen volg ik een smalle rivier die hier in zee uitmondt. Alle landschappen lijken op dit kleine strookje verenigd: weide, rivier, zee en strand.

"Hoe heet het hier?" vraag ik aan Hélène.

"Site de l'U", antwoordt ze, "en de rivier heet de Ostriconi."

"Ik wil hier altijd blijven", verklaar ik. Hélène lacht. "Dat mag niet. We gaan nu naar de woestijn." L'Agreste is een gebied dat niet ontgonnen is en hier zie je de ongerepte maquis, grote stenen in een onberbergsame vallei. Nergens is een mensenhands te zien, hier heerst de natuur als een soevereine vorstin. Er koopt een pad langs de afgrond en er staat een waarschuwingsschild bij: "Niet bereden bij harde wind". Het waait vandaag niet, maar de eenzaamheid die de wandelaar hier te wachten staat lijkt in niets op de rust en de ruimte waar een stadsmens zo naar kan smaken. Haastig volg ik mij weer bij het reigerselschap.

"Hier is de landing in Normandië van de beroemde film 'The Longest Day' gefilmd", verult Hélène.

Menhirs en heksen

Er blijkt ook een steil pad door het ruige landschap te voeren, dat goed begaanbaar is. We lopen het de volgende dag samen met een lokale gids die wilde paddenstoelen voor ons plukt, menhirs aanwijst en sprookjes vertelt

over de mazeri, heksen die zich veranderen in wilde zwijnen. Ze dragen de hoofden bij zich van degenen die zullen sterven. De gids kijkt er onheilspellend bij, maar even later huppelt hij weer voor ons uit, met op zijn rug een grote tas waar onze lunch in zit.

We komen langs een bos van kurk-eiken, zien in de verte de vallei van Luri en als we hoog temidden van de geurende bloemen onze meegebrachte broodjes eten bij een glas wijn, pak ik mijn mobiele telefoon en tik een berichtje in voor mijn vriendin: volgend jaar op Corsica? *

MidReizen

Vijf dagen genieten op mediterrane Corsica

Ook Corsica verkennen? Net buiten Ajaccio ligt Hotel Cala di Sole, een driesterrenhotel, direct aan een wit zandstrand met een prachtig uitzicht op de Sanguinaires Eilanden. Een heerlijk mediterrane setting met palmbomen, oleanders, op zee gerichte kamers en een prettig zwembad. Voor de hotelgasten is er een privéstrand met ligbedden en parasols.

Prijs: vijfdaags arrangement vanaf €267 per persoon, op basis van twee personen op een tweepersoonskamer (verlenging vanaf €80 p.p.p.n.).

Inclusief: vier overnachtingen in tweepersoonskamer met uitzicht, ontbijt en fles champagne in de kamer bij aankomst.

Periode: van 1 mei tot 24 juni en van 5 september tot 18 oktober 2007.

Exclusief: vlucht*, autohuur, boekingskosten €20 per boeking en Calamiteitenfonds €2,50 per boeking.

* U kunt een vlucht boeken met Transavia (op zaterdag en woensdag, www.transavia.com), KLM of Air France. **Informatie/boekingen:** midreizen.nl of tel. 020-823 0642 (bijders kantooruren).

Informatie

Meer informatie over Corsica via Maison de la France: 0900-112 2332 (0,30 p/m), www.franceguide.com en www.visit-corsica.com

